

چهارشنبه ۷ شهریور ۱۴۰۳ _ ۲۳ صفر ۱۴۴۴ _ ۲۸ اوت ۲۰۲۴ سال نهم _ شماره ۲۴۸۸ _ ۸ صفحه _ قیمت ۱۰۰۰۰۰ تومان

”همدلی“ گزارش می‌دهد:

برج میلاد مشکل ایمنی ندارد

همدلی | گروه اجتماعی: رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، در پاسخ به سوال «همدلی» در خصوص ایمنی برج میلاد گفت: موضوع دزدی این سنسورها که صحت ندارد، بعضی از این سنسورها قدیمی شده و دیگر کارایی لازم را نداشت. در حال حاضر هم هفت یا هشت سنسور در برج میلاد نصب است و این سنسورها در جاهای مرتفع و مهم برج میلاد نصب شده‌است. اما باید بگویم که تعداد سنسورها کم است و ما به حدود ۸۰ تا ۱۰۰ سنسور جدید نیاز داریم. تأمین این سنسورها در حدود ۵۰۰ هزار دلار هزینه نیاز دارد که امیدواریم شورای شهر تهران در بودجه سال ۱۴۰۴ به آن توجه کند.

صفحه ۴

یادداشت‌ها

تقابل اخلاق حرفه‌ای ورزشکاران و گروه‌های رسانه‌ای		پلی میان نسل‌ها؛ نقش دین و رسانه	
علی بدیع روزنامه نگار		عثمان عباسی کشنگر حوزه‌ی رسانه و فرهنگ	

”همدلی“ خوش‌بینی مفرط هواداران در کنار نقد بی‌امان دولت از سوی تندروها را بررسی می‌کند

آونگ گفتمان سیاسی موافقان و مخالفان دولت

همدلی | آرزوبخششده: مرور اخبار و اظهارات بعد از پیروزی ”مسعود پزشکیان“ و موضع‌گیری رئیس‌جمهور و کابینه‌اش در فراز و نشیب سیاست نشان می‌دهد دو طیف مهم اطراف رئیس‌جمهور را گرفته‌اند.

وزیر اقتصاد دولت چهاردهم:

یادتان باشد کشور را با تورم ۳۵درصد تحویل می‌گیریم!

توصیه یک پژوهشگر توسعه به رئیس‌جمهور:

”تغییر“ را به ”سراب“ مردم ایران بدل نکنید

گفت‌وگوی ”همدلی“ با «احمدرضا حجاززاده» نویسنده مجموعه‌داستان «حرف»

در داستان‌هایم، از زندگی و شخصیت خودم الهام گرفته‌ام

”همدلی“ خوش‌بینی مفرط هواداران در کنار نقد بی‌امان دولت از سوی تندروها را بررسی می‌کند

آونگ گفتمان سیاسی موافقان و مخالفان دولت

مانند هاشمی رفسنجانی اقتدار آور. همین طور باید گفت شباهت‌های پوپولیستی ادبیات رئیس‌جمهور جدید با احمدی‌نژاد نیز در یک طرف جمع نمی‌شود. اگر این فرضیات را بپذیریم باید ابتدا اعتراف کنیم که پزشکیان برخلاف آنچه که راست‌های افراطی و یا چپ‌های شدیدایی از گفتمان او روایت کرده‌اند چندان با بطن موضوع همخوانی ندارد. البته اصولگرایان تندروی نزدیک به طیف‌های سنتی این موضوع را بیشتر درک کرده‌اند و جانب احتیاط را گرفته‌اند. حتی ادبیات روزنامه‌های اصولگرای کاملا منتقد با پرهیز محتاطانه از نقد تند و ابراز برادری عنوان می‌شود و در بخشی از رسانه‌های اصولگرا نیز نعل و میخ و نوسان تحلیل از اتفاقات کاملا پیداست. به طور مشخص در موضوع رای اعتماد کابینه و توثیث‌های جنجالی برخی وابسته‌های دولت سایه در ایران، اصولگراها به نقد این افراد پرداختند و به دلیل اطلاعات پشت‌پرده‌ای که داشتند آنها را تقبیح هم کردند. البته فضل مشترک کلاویه‌ها به این ختم شد که بهتر بود مسعود پزشکیان آنقدر غلیظ و صریح عنوان نمی‌کرد که کابینه‌اش را با بالا هماهنگ کرده است. اما وفاق مورد نظر رئیس‌جمهور فعلا طرفدارانی را در سمت محافظه‌کارها ایجاد کرده که در کوتاهمدت حجم انتقادات را کاهش می‌دهد.

تله توجیه یا ناگزیر بقاعات؟

اما روی دیگر ماجرا در طیف اصلاح‌طلب و میانه‌رو نشان می‌دهد که برخی الیت‌های رسانه‌ای در دام توجیه افتاده‌اند. این افراد شناخته شده هر روز با سوزیایی و نقطه‌یابی حساسیت‌ها بر این باورند که باید دولت را فقط تشویق کرد. این گفت‌ن‌دهی مداوم اگر روزهای اول برای سهم‌خواهی یا تقسیم کابینه و مدیریت‌ها بود، امروز از سر ناگزیری است. که فضای سیاسی سه سال گذشته بر جامعه سیاسی کشور تحمیل کرده است. این طیف به دلیل فترت طولانی از قدرت و نقد شرایط موجود، حضور پزشکیان را یک فرصت می‌بینند و نقد دوباره را به مثابه تق‌ن‌دهی مکرر از خود دور کرده‌اند. این فرصت به گمان شیشه‌های سیاسی امروز، ممکن است با یاد مخالفی از سمت آنها نقطه قدرت فعلی در کابینه را به رسمت دیگری هل دهد. چنانکه مسعود پزشکیان بارها این جمله را تکرار کرده است که من یک اصولگرا هستم که به اصلاحات عقیده دارم. اما در دیالوگ پزشکیان اصولگرایی اصل است و اصلاحات نه به معنای اصلاح‌طلبانه آن بلکه به معنای شکافتن مشکلات و بیرون آنداختن معایب مطرح می‌شود، همانطور که او در رقابت‌های انتخاباتی گفته است من به هیچ حزب و جریانی وابسته نبوده و نیستم . او حتی در گفت‌وگویی اشاره کرده بود که برای رای آوردن از افرادی استفاده کرده که گاهی حساسیت تندروها را هم برانگیخته است. بنابراین قناعت سیاسی رسانه‌های اصلاحات و میانه‌روهای منتقد شرایط سه سال گذشته در شرایط فعلی نه از سر کج‌فهمی که اغماض منغفت‌طلبانه در سیاست است. البته این فراموشکاری عمدانه آنها را امیدوار به تغییر نگه خواهد داشت و حداقل در کوتاه مدت بر تصمیم آرای خاموش و هواداران پزشکیان نسبت به زاویه‌های کابینه با توقعات مردمی نیز موثر خواهد بود. اما دوام آن چند ماه به طول می‌انجامد وابسته به چالش‌هایی است که کابینه چهاردهم در مواجهه با آن عملکرد واقعی خود را نشان خواهد داد.

دولت به زودی ناگزیر به موضع‌گیری خواهد بود

در سمت و سوی دولت و کابینه چیده شده پزشکیان موضوع طور دیگری باید تحلیل شود. هزینه و فایده چنین مشورتی کابینه از یکسو و سرد نگه داشتن توقعات زیر تب مطالبات مردمی از سوی دیگر، دولت را به‌زودی واردگود موضع‌گیری‌های مستقیم‌تر و شفاف‌تر خواهد کرد. گرچه خبرگزاری‌های دولتی سعی دارند با صورت‌بندی اولویت‌ها و برجسته کردن برخی مطالبات نمره بیشتری به موضوعات کاملا اقتصادی بدهند اما این اولویت‌گذاری بدون توجه به جوانب محدودیت‌ها در حالیکه برنامه هفتم به عنوان محور حرکت با مشکلات فراوانی رو به روست، در آینده نزدیک زیر سایه حوادث مهم در سیاست خارجی، کسری‌های معمول بودجه‌ای و توقعات انتظاری مردم در فضای اقتصادی و سیاسی رنگ دیگری به خود خواهد گرفت.

سیاسی رنگ دیگری به خود خواهد گرفت. **ادامه صفحه ۵**

همدلی | آرزوبخششده: مرور اخبار و اظهارات بعد از پیروزی ”مسعود پزشکیان“ و موضع‌گیری رئیس‌جمهور و کابینه‌اش در فراز و نشیب سیاست نشان می‌دهد دو طیف مهم اطراف رئیس‌جمهور را گرفته‌اند. طیف اول کسانیی هستند که از هر سخن و کار کردی در دولت، شدیدایی به خرج می‌دهند و با ایما و اشاره و قلم چرخاندن به توجیه هر گفته‌وعملمکرد رئیس‌جمهور می‌پردازند و طیف مقابلی هم وجود دارد که از هر نکته‌ای کوه می‌سازند و دولت را در دایره مقایسه با رئیسی دولت سیزدهم ضعیف نشان می‌دهند. دیروز ”کجهان“ در مطلبی با برجسته کردن انتخاب مدیران میانی، وارد موضوع جدیدتری شد. این روزنامه با اشاره به سخنان پزشکیان درباره تشکیل کمیته‌ای برای شناخت افراد متخصص و شایسته و انتخاب آنها برای معاونت‌ها و مدیریت‌های میانی کشور این‌گونه نوشت که نباید زاویه‌دارها به میدان راه پیدا کنند. البته بخشی از اظهارات این گزارش درست به نظر می‌آمد، آنجا که عنوان شد تاثیر مدیران میانی در موفقیت و ناکارآمدی دولت بیش از مدیران ارشد و وزیراست. اما عینک سیاسی همچنان بر چشم برخی طیف‌های اصولگراست و زاویه با آنچه که آنها از انقلابی بودن تفسیر می‌کنند مانع دیدن واقعیت‌های می‌شود که جامعه با آن رو به روست.

در مقابل این نظر بعد از یک دوره نقد داخلی اصلاح‌طلبان و میانه‌روها به مسعود پزشکیان در چینش کابینه، سکوتی جالب و قابل تامل حاکم شده که البته با خوشبینی مفرط برخی رسانه‌های طرفدار دولت تبدیل به آسیب جدی خواهد شد. این گروه درصند هر گونه عملکرد دولت را به بهای رویگردانی مردم هم که شده، توجیه کنند و با عناوین مختلف این نکته را گوشزد کنند که پزشکیان دقیقا در مسیر مطالبات قرار گرفته است. دیروز ”عصر ایران“ در مطلبی نوشته بود: همین که کجهان نپسنندیده یعنی آسانسور پزشکیان روشن شده است! نویسنده این مطلب که سعی داشت وانمود کند وقتی تندروها هنوز مخالفت می‌کنند، راه پزشکیان صحیح و مناسب است، نوشت: «همین که کجهان انتصابات جدید را نپسنندیده نشان می‌دهد آسانسور پزشکیان روشن شده است، چون از انتصاب «اویهدارها» انتقاد کرده، اما این انگ اگر کارگر بود نمایندگان هم سو با خودشان اعتما می‌کردند و روزچهارشنبه ۳۱ هم رداد به همه ۱۹ وزیر پیشنهادی رای نمی‌دادند. تعبیر ”آسانسور پزشکیان“ را برای فانتری کردن موضوع به کار نمی‌برم و می‌دانم از جدیت قضیه می‌کاهد و دستگاه مدرن ربطی به آموزه‌های نهج البلاغه ندارد، اما غرض این است که قرار است کسانی را که در بالایی نا موجه جا خوش کرده‌اند پایین بیاورد و پایین نشستگانی را از خاشیه به متن». بخشی از این اشاره بازمی‌گردد به سخنان مسعود پزشکیان در مراسم تودیع و معارفه وزیر کشور که گفته بود: «در این دولت کسانی که بدون دلیل موجه بالا رفته‌اند پایین می‌آیند و کسانی که به ناحق پایین رفته‌اند، بالا کشیده خواهند شد.» اما گزینش کردن سخنان پزشکیان کار آسانی نیست چرا که او بلافاصله بعد از هر موضع قاطعانه‌ای آن را تعدیل می‌کند. گواه اینتکه مسعود پزشکیان بلافاصله بعد از این ادبیات ارائه شده در مراسم روز دوشنبه به این نکته نیز صراحتا اشاره کرد که: «اگر قرار باشد همان مسیری که تا امروز طی شده را ادامه دهیم و فقط تعدادی از مدیران و افراد تغییر کنند، به مقصد سند چشم‌انداز نخواهیم رسید. بنده در یکی از نشست‌های انتخاباتی خود به صراحت گفتم که ابتدا یک اصولگرا هستم که به اصولی پایبندم، اما بامور دارم که برای رسیدن به این اصول ناگزیر باید به اصلاحاتی تن دهیم تا عدالت و حق در جامعه اجرا شود.»

گفتمان میانه پزشکیان

اما چرا هر کسی از ظن خود مدافع یا منتقد مسعود پزشکیان می‌شود و این کار چندان سخت نیست؟ اینکه گفت‌مان پزشکیان می‌تواند در دو سمت مورد وثوق یا نقد قرار گیرد مزیت نسبی او تلقی می‌شود یا آسیب‌های سیاسی آن در آینده فرایند اداره جامعه را با چالش مواجه می‌کند؟ آنچه که به عنوان وفاق در لایه‌های سیاسی طرح شده برای مردم کافی است؟ میانه‌روی از جنس دولت جدید باید در قیاس با کدام دوره سیاسی ایران مورد تحلیل قرار داد؟ میانه‌روی پزشکیان نه شباهت معنایی با دوران روحانی دارد، نه مانند خاتمی مترقی است و نه

یادداشت

پلی میان نسل‌ها؛ نقش دین و رسانه

عثمان عباسی – در دنیای پرهیاهوی امروز، شکاف نسلی به یکی از چالش‌های مهم تبدیل شده است.رسانه‌های اجتماعی، با همه مزایای خود، این شکاف را عمیق‌تر کرده‌اند. اما آیا راه‌سی برای پل زدن میان نسل‌ها و ایجاد یک جامعه پویا و متحد وجود دارد؟ دین و مبلغان دینی؛ ستون‌های اصلی انسجام بخشی دین با تأکید بر ارزش‌های مشترک، که اخلاق و معنویت، می‌تواند به عنوان یک عامل انسجام‌بخش قوی عمل کند. مبلغان دینی نیز با تفسیر معارف دینی به زبان روز و ارائه الگوهای عملی، می‌توانند نقش مهمی در کاهش شکاف نسلی ایفا کنند. چگونه از دین و مبلغان دینی برای کاهش شکاف نسلی استفاده کنیم؟ تفسیر معارف دینی به زبان روز. مبلغان دینی باید آموزه‌های دینی را به زبانی ساده و قابل فهم برای نسل جوان تفسیر کنند و نشان دهند که این آموزه‌ها در زندگی روزمره‌ی آنها قابل اجرا هستند.

ایجاد ارتباط عاطفی با جوانان. مبلغان دینی باید بسا ایجاد ارتباط عاطفی با جوانان، به سوآلات و دغدغه‌های آن‌ها پاسخ دهند و فضای امن برای گفت‌وگو ایجاد کنند. مبلغان دینی می‌توانند از ابزارهای نوین مانند شبکه‌های اجتماعی،سایت، وبلاگ‌ها و یادکست‌ها برای انتقال پیام‌های دینی استفاده کنند و با نسل جوان ارتباط برقرار نمایند. تأکید بر ارزش‌های مشترک. مبلغان دینی باید بر ارزش‌های مشترکی که بین نسل‌ها وجود دارد، تأکید کنند و نشان دهند که این ارزش‌ها می‌توانند به عنوان پایه‌ای برای ایجاد وحدت و همدلی عمل کنند. تشویق به مشارکت جوانان. مبلغان دینی باید جوانان را تشویق کنند تا در فعالیت‌های دینی مشارکت فعال داشته باشند و در تصمیم‌گیری‌ها نقش ایفا نمایند. در این حال ،رسانه‌ها می‌توانند نقش بسیار مهمی در کاهش شکاف نسلی ایفا کنند. رسانه‌ها باید به جای تحریک اختلافات، به دنبال ایجاد تفاهم و تفاهم بین نسل‌ها باشند. تولید برنامه‌های تلویزیونی، فیلم‌ها و سریال‌هایی که به مسائل جوانان بپردازد و ارزش‌های دینی و اخلاقی را ترویج کند، می‌تواند بسیار موثر باشد. همچنین، حمایت از تولیدکنندگان محتوای دینی که به زبان ساده و جذاب به مسائل دینی بپردازند، می‌تواند به گسترش این محتواها کمک کند. ابزاری قدرتمند برای نزدیک شدن نسل‌ها تکنولوژی و به خصوص رسانه‌های اجتماعی، ابزار قدرتمندی برای ارتباط، آموزش و آگاهی‌رسانی هستند. با استفاده از این ابزارها می‌توان فرصت‌های ذیل را خلق کرد؛ ایجاد فضاهای گفت‌وگو شبکه‌های اجتماعی می‌توانند فضای را برای گفت‌وگو و تبادل نظر بین نسل‌ها فراهم کنند. تولید محتواهای جذاب تولید محتواهای دینی جذاب و مرتبط با نیازهای نسل جوان، می‌تواند آن‌ها را به سمت دین جذب کند. استفاده از زبان ساده، تصاویر جذاب و قالب‌های تعاملی در تولید این محتواها بسیار مهم است. برگزاری رویدادهای آنلاین برگزاری رویدادهای آنلاین مانند وبینارها و نشست‌های پرسش و پاسخ، می‌تواند به استفاده از ظرفیت‌های دین، مبلغان دینی و بهره‌گیری هوشمندانه از ظرفیت رسانه‌های نوین، می‌توانیم به جامعه‌ای پویا، منسجم و متحد دست پیدا کنیم.

کشنگر حوزه‌ی رسانه و فرهنگ

یادداشت

تقابل اخلاق حرفه‌ای ورزشکاران و گروه‌های رسانه‌ای

علسی بدیع _ المپیک ۲۰۲۴ پاریس هم به پایان رسید و جدا از نتایج ر و رکوردهای ورزشی، تنها خاطرات خوب و بد آن باقی خواهند ماند. این المپیک هم مانند سایر المپیک‌ها، حاشیه‌های بسیار پررنگی (گاهی پر رنگ تر از متن) داشت و افراد، گروه‌ها و رسانه‌ها با توجه به ماهیت و فرهنگ ذاتی خود به آن پرداختند. در پاریس شاهد بودیم ورزشکاران بسیاری با حرکتهای اخلاقی و یا غیراخلاقی خود نام خود را در تاریخ ثبت کردند و البته رسانه‌ها و خصوصا مردم با رسانه همراه خود با پرداختن به این موارد، آنها را مورد نقد یا تقدیر قرار دادند. کاروان ورزش ایران با چهل ورزشکار و به همراه جمعی سیاه لشکر در المپیک حاضر بود و با اینکه با ۱۲ مدال یکی از دوره‌های موفق از لحاظ مدالی در ادوار المپیک بود ولی فضای المپیکی از قبل و تا بعد از المپیک بر کشور حاکم نبود آنهم در به قدری این مسئله در دلیل آن را قطعا فشارهای اقتصادی وارده بر مردم و بی انگیزه بودن آنها نسبت به ورزش را می‌توان دانست. صدا وسیما به اصطلاح ملی ولی در واقعیت به میل گروهی، از روز اول مسابقات و البته بسیار پیش از المپیک، فقط از مشکلات حاضر در دهکده و کشور، فرانسه می‌گفت و به قدری این مسئله در برنامه‌های مختلف ورزشی و توسط مجریان و گزارشگران تکرار و تکرار شد که نگاه سیاسی و میلی صدا و سیما کاملا آشکار و محسوس بود، هر چند که از کاستیهای دهکده المپیک و شرایط نامطلوب اسکان و پذیرایی در پاریس نمی توان گذشت و یک ضعف مسلم برای بازی‌ها بود، ولی در آنسوی سکه بازی‌ها هم باید از ادب‌ها و ناوورپها و مسائل زیست محیطی و بکار گیری محیط‌های غیر ورزشی برای مسابقات ورزشی در در راستای معرفی بیش از پیش فضاهای تاریخی و باستانی کشور فرانسه گفت که رسانه اول کشورمان اگر نه بطور کامل ولی در اکثر اوقات از آن به هر دلیلی غافل بود. تضاد دیگری در محیط اخلاق حرفه‌ای رسانه که از سوی صدا و سیما اعمال نشد، مربوط به ورزشکاران ایرانی تحت تابعیت کشورهای دیگر بود، به عنوان مثال در مبارزه سنگین وزن کشتی فرنگی برای مدال برنز، وقتی میرزازاده حریف ایرانی تبار خود و عضو تیم آذربایجان را شکست داد و او را به پاس خداحافظی با دنیای کشتی و اینکه ایرانی بود به دوش کشید، صدا و سیما جقدر به آن پرداخت و چه بسیار از کشتی گیر ایرانی تیم آذربایجان گفت در حالیکه، کیمیا علیزاده، کسی که اولین مدال المپیک تاریخ ورزش بانوان ایران را به دست آورد ولی بنا به دلایلی در حال حاضر عضویت کشور بلغارستان را دارد، زمانی که قصد مسابقه با ناهید کبانی را داشت حتی از بردن نام کیمیا خودداری می‌کردند و زمانی که بر سکوی افتخار المپیک در کنار خانم کبانی قرار گرفت، به شکل بسیار زنده‌های نام و تصویر او را آسانسور کردند در عین حال که می‌شد از آن قاب بهترین تبلیغ رسانه‌ای را برای ورزش ایران کرد، البته که وقتی نام رسول کشتی ایران، پهلوان رسول خادم، قهرمان المپیک و جهان و خادم درمندان و مستضعفان نقاط محروم کشور، به راحتی سانسور می‌شود دیگر چه انتظاری برای احترام به افتخار آفرینی کیمیا ی ایران از صدا و سیما داشته باشیم.

در خصوص ورزشکاران هم اتفاقات خوب و منفی در باب اخلاق حرفه‌ای آنها داشتیم. از میرزازاده که اشاره شد آن حرکت پهلوانانه را در تشک کشتی به اجرا درآورد و اسماعیلی جوان که طلای خود را به جامعه کارگری اهدا کرد و یا متأسفانه آن دو دختر قایقران که یکی مردم را به بی فرهنگی متهم کرد و دیگری بر مردم منت گذاشت و آخرین آنهم مدال آور تکرانود در بخش دختران که موجی از نکوهش ورزش و ورزشکاران را در جامعه بوجود آورد! المپیک به پایان رسید و المپیک دیگری در راه است، باید به احترام ورزشکاران با اخلاق جهان ورزش که گذشت و شرف و انسانیت را یادآوری می‌کنند و همچنین اصحاب عزت مند و مستقل رسانه که آن زیبایی‌ها را به تصویر کشیده و با قلم می‌زنند، کلاه از سر برداشت و به افتخارشان هورا کشید و خدا را شاکر بود که هنوز هم چنین افرادی در دوره زندگی ما هستند.

روزنامه نگار